

[Justitsministeren]

I den konkrete sag, der henvises til i spørgsmålet, blev afgørelsen om tiltalespørgsmålet ikke indbragt i overensstemmelse med disse regler, og den pågældende sag er dermed definitivt afsluttet.

Spm. nr. 391

Til *justitsministeren* (8/3 82) af:

Birgith Mogensen (CD):

»Har ministeren kendskab til eller formodning om, hvilke organisationer, politiske eller andre, der planlægger, iværksætter og leder de tiltagende og utålelige husbesættelser?«

Begrundelse

Især inden for det sidste års tid er der gået mode i husbesættelser. TV og pressebilleder afslører, at det stort set er de samme unge mennesker fra tolv år og opefter, der er gengangere i de sidste 3-4 besættelser af ejendomme. Denne kendsgerning har politiet også erfaret, men det nævner i samme forbindelse, at det ikke er disse unge mennesker, der fremprovokerer talrige og ensartede husbesættelser. Derfor kan vi slå fast, at denne form for kriminalitet styres af erfarne og organisationsdygtige bagmænd, der instruerer og kynisk benytter børn og andre unge i nævnte samfundsskadelige virksomhed.

Besvarelse (24/3 82):

Justitsministeren (Ole Espersen):

Justitsministeriet og politiet har naturligvis kendskab til de organisationer m.v., som offentligt har påtaget sig et ansvar i forbindelse med husbesættelser i den senere tid.

Det kan generelt oplyses, at politiet som led i sit almindelige arbejde med opklaring af ulovligheder også vil have opmærksomheden henvendt på eventuelle forhold som omtalt i det stillede spørgsmål.

Spm. nr. 394

Til *industriministeren* (8/3 82) af:

Ole Bernt Henriksen (KF):

»Hvilken betydning tillægger regeringen basishavnene, og hvad vil den gøre for at sikre deres stilling?«

Begrundelse

Danmarks svaghed gennem mange århundreder tilskrives undertiden de alt for mange små købstæders konkurrence med hinanden. Spørgeren er ængstelig for, at svækkelse af basishavnene kan genskabe lignende tilstande, og efterlyser regeringens principielle holdning til dem.

Besvarelse (23/3 82):

Industriministeren (Erling Jensen):

Ved basishavne forstås en række havne inden for et bestemt geografisk område, som er udgangspunkt for oversøisk liniefart, og hvor de samme fragtrater gælder, uanset om lasten (stykgoods) afskibes via den ene eller den anden havn. Har en havn opnået status som basishavn, indebærer dette, at de forskellige konferencelinier har forpligtet sig til at tilbyde regelmæssig besejling, så vidt muligt med direkte skibsforbindelse, og, såfremt dette ikke i alle tilfælde kan efterkommes, da at betale for transporten fra de danske havne til de pågældende kontinenthavne.

De fleste liniekonferencer, dvs. sammenlutninger af linierederier inden for samme trafikområde, anerkender i Danmark København og Århus som basishavne.

Formålet med basishavne er at stille im- og eksportører lige med hensyn til transportomkostningerne, hvad enten en ladning sendes over København resp. Århus eller Rotterdam, Antwerpen, Hamburg og Göteborg, idet der på alle disse havne gælder ensartede fragtrater. For at blive anerkendt som basishavn skal en havn have et udbygget infrastrukturnet med et så stort lastunderlag, at der er basis for regelmæssig linietrafik til og fra oversøiske områder.

Til belysning af udviklingen har Danish Shippers' Council oplyst, at i 1979 blev der over de danske basishavne i alt ekspederet 1 mill. tons stykgods til eller fra oversøiske destinationer. I 1981 var dette tal steget til 1,4 mill. tons. Ifølge ministeriet for offentlige arbejder blev der i hvert af de pågældende år over København og Århus i direkte liniefart til eller fra oversøiske destinationer transporteret i alt ca. 500.000 tons, og det er disse mængder, der er afgørende for basishavnens status.